

tradition for det i Danmark – jamen det kan ikke hjælpe noget, man ryster på hovedet, det bliver der ikke meget mere lyd af. Det gjorde man rent faktisk. Det gjorde den gamle regering, det gjorde den nye regering, og det ved ethvert medlem af det daværende Markedsudvalg.

Men regeringen kom i den situation, at man kunne vælge mellem at lade alt falde eller lade et udmærket direktiv gå igennem, selv om Danmark ikke kunne få alt. Det er altså en god idé i enhver politisk forsamling, at man af og til vurderer, om det resultat, der kommer frem, ikke er bedre end ingenting, og det direktiv er bedre end ingenting.

Jeg vil slutte min ordførertale med at sige – men jeg siger det allerede nu, for så får jeg det sagt to gange, og jeg vil godt gentage det – at i CD græder vi meget, meget tørre tårer over, at det faktisk, at 10-årige børn ikke må løbe med aviser i Danmark, samtidig betyder, at man andre steder i Europa ikke kan misbruge 10-12-årige unger. Vi vil gerne betale den pris, og det er det, der er sket i det kompromis, der blev indgået i EU. Men når man kan stille sig op her og fremstille det, som om arbejdsministeren ikke har gjort noget som helst i EU, skal man vist være kommet i opposition for meget kort tid siden og være meget aggressiv og meget bitter og synes, at man kan gøre alting bedre selv.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal gøre det kort.

Hr. Hans Christian Schmidt gjorde opmærksom på, at hovedproblemet var aldersgrænsen for de 13-årige, og så vil jeg så endnu en gang gentage, at forespørgslen indledes med ordene: »Hvordan vil regeringen sikre, at børn og unge ...?« Hvem er ung? Hvad er det, Venstre vil med den del af forespørgslen? Hvad er det, Venstre vil have, regeringen skal foretage sig for at sikre disse unge mulighed for at få arbejde?

Jeg tror nok, at Venstre burde have overvejet en smule, hvad det egentlig var, man ville med forespørgslen, eller i stedet have brugt 2 timer ekstra på debatten under førstebehandlingen af lovforslaget. Men det er måske, fordi Venstre i dag fortryder, at man ikke brugte de 2 timer ekstra, at vi i dag står her og skal bruge 4 timer.

Formanden:

Så er det hr. Poul Erik Dyrhund og derefter hr. Jens Kirk, og så går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

Under den første del af hr. Peter Duetofts indlæg sad jeg rent faktisk og ærgrede mig over, at det ikke er tilladt at klappe her i salen.

I øvrigt vil jeg sige om underretningspligten, som hr. Bendt Bendtsen var lidt inde på, at jeg har det nu sådan, at hvis det bøvl, der eventuelt kan blive – for nu at bruge hr. Bendt Bendtsens udtryk – kan være med til at forhindre, at bare én eneste 14-15-årig får en livslang skade af at arbejde med tunge løft, hvis vi kan undgå det ved at indføre underretningspligten, så synes jeg, det er bøvlet værd.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er hr. Peter Duetofts EU-tale, der får mig herop, for nu synes jeg nok, at hr. Duetoft svinger sig rigelig højt op, for det er jo vedtaget med kvalificeret flertal, og man kunne have gjort lidt for at få det kvalificerede flertal til at smuldre, for problemet med børnearbejde var jo klaret i portugisisk lovgivning.

Men vi strammer det jo ekstra op her i Danmark, idet vi kræver underretningspligt og næsten kræver, at de 15-17-årige heller ikke må arbejde mere. Ved at kræve underretningspligt tror jeg man glemmer, at den fortrolighed mellem børn og forældre, som er alfa og omega, ødelægges endnu mere – den er allerede ved at blive ødelagt. Det vigtigste mellem forældre og børn er jo fortrolighed med hensyn til, hvad børnene går og laver.

Formanden:

Efter fru Annette Justs indlæg som ordfører er der indtegnet tre korte bemærkninger.

Annette Just (FP):

Jeg var ellers lige ved at overveje, om jeg skulle tage en kort bemærkning inden mit indlæg.

Jeg vil i virkeligheden meget gerne have lov til at starte med debatten, som nu pludselig er ved at springe over i L 98, som er en implementering af et EF-direktiv plus noget nationalt oveni.

Der skal ikke herske et sekunds tvivl om, at Fremskridtspartiet var modstander af det EF-direktiv, allerede da det kom frem i første omgang – så vidt jeg erindrer, var det i 1991 – og da det i 1993 var fremme anden gang, og nu er det så vedtaget. Vi har været imod det hele tiden.